

не таквизь едни като насъ чудны и дивны даскалетины. Таквизи сж вѣобще на всякъдѣ по Българіиж отношенія-та на чорбаджи-тѣ и на учители-тѣ, и това бѣрка немалко въ успѣхъ-тъ на общественны-тѣ ни работы, че и на учебны-тѣ ни заведенія е спѣнка голѣма.

Колкото за чорбаджи-тѣ ній не земамы на себе си да ги учимъ, защото на гърбавый-тѣ само гробъ-тѣ му управя гърбицъ-тѣ; но колкото за учители-тѣ ще земемъ смѣлость да имъ направимъ нѣкои заблѣжванія, а именно тѣзи: Като станжтъ учители на това врѣме и въ таквозь мѣсто каквото е наше-то отечество, най първо тѣ трѣба да ся откажатъ отъ да завладѣйтъ досегашни-тѣ водители на народа т. е. чорбаджи-тѣ и да ги подчинятъ на мысли-тѣ си и да ги накаратъ да одобряватъ тѣхны-тѣ прѣдпріятія, намѣренія и поведенія; а да обѣрнжтъ всичко-то си вниманіе и да посвятятъ себе си на прѣобразование-то, и, тѣи да речемъ, на възсозданіе-то на молоды-тѣ, които сж способни да пріимать, и които сж прѣдадени тѣмъ. И пакъ, безъ да ся противятъ лично на тѣхны-тѣ чорбаджи-ски идеи, но разумно да ги отклоняватъ; — не да ся подчинятъ на тѣхно-то вліаніе и да ги ласкажтъ, но да имъ иматъ *хатиръ-то* и почестъ-тѣ за да не даватъ причинж да имъ прѣпятствуватъ тѣ въ прѣобразование-то на молоды-тѣ. До колкото опытъ-тѣ ны е научилъ, необразованны-тѣ хора можешъ по-добрѣ да ги приклонишь на мнѣніе-то си и да ги прикарашь да извършатъ това което е за общъ полжж, ако ся показувашъ до нѣидѣ снисходителенъ къмъ тѣхны-тѣ мысли, ако ся показувашъ че приближавашъ повече къмъ точкж-тѣ на тѣхно-то зрѣніе и употрѣбывашъ тѣхный похватъ на работы-тѣ, като имъ давашъ направленіе каквото го изискува цѣль-тѣ къмъ общж-тѣ полжж: — върхъ таквизи хора примѣрѣтъ дѣйствиува повече отъ колкото голы-тѣ думы и напрѣгнжты-тѣ усилія.

Слѣдъ тѣзи общы мысли за чорбаджи-тѣ и за учители-тѣ ний ся вращамы пакъ на Габровско-то училище, за да кажемъ за него частно кое има еще да прѣче на успѣхъ-тъ му.

Въ успѣхъ-тъ на Габровскы-тѣ учебны заведенія, както смы